

גליון מס' 175
פרשת תצוה
י"ד אדר תשפ"א

לע"נ מורנו ורבנו הרב חיים אבישלום כהן זצוק"ל

ברכת חיים

פורים אצל החפץ חיים

שנה אחת בחג הפורים, נכנס בחור אחד אל ביתו של מרן ה'חפץ חיים' כשהוא שיכור לחלוטין מרוב היין ששתה. הוא החל לדבר שטויות, עד אשר ניגש אל ה'חפץ חיים' ואמר לו בזה הלשון: "כבוד הרב, אני לא זז מפה עד שתבטיח לי מקום בגן עדן במחיצתך".

בני הבית ניסו מיד להוציא את הבחור החצוף מהמקום, אך הלה התנגד בכל תוקף והחל לעשות רעש רב, כשהוא צועק ללא הרף: "איני זז מכאן עד שיובטח לי מקום בגן עדן עם רבנו". הכל הביטו ב'חפץ חיים' על מנת לראות את תגובתו באירוע קיצוני שכזה, הרב נותר רגוע ושליו, שאפילו טיפת כעס או זעם קטנה לא נראתה על פניו.

כשראה ה'חפץ חיים' כי הבחור לא נותן לו מנוחה, פנה אליו בכבוד ראש ואמר לו: "אני מוכן להבטיח לך מקום עימי בגן עדן, אך זאת בתנאי אחד בודד". לפתע, אורו עיניו של הבחור השיכור, ונראה היה כאילו התפקח הוא מיינו, וכל שכרותו פגה ממנו. "מה התנאי?!", קפץ ממקומו.

הביט בו ה'חפץ חיים' ואמר לו: "אם מהיום ועד יום מותך תשמור על פיך לבל תדבר שום מילה של לשון הרע, אני מבטיח לך חלק עימי בגן עדן - נו, אתה מסכים?" הבחור נעצר לכמה שניות, ומיד אמר: "לא, איני מסוגל שלא לדבר כל לשון הרע עד סוף חיי. אנא, תן לי בבקשה דבר אחר". או אז הביט בו ה'חפץ חיים' בגערה ואמר לו: "אם אינך מסוגל

לעמוד בכך, אין לי מה לדבר עימך כלל, ואני מבקש ממך לצאת מביתי כעת לצורך המשך סעודת פורים". הבחור השכירו נבהל מעוצמתו של ה'חפץ חיים' ומבקשתו הברורה, וברח מהמקום. הכל הביטו בהערצה ב'חפץ חיים' אשר למרות הניסיון הקשה לא כעס כלל וכלל. (מתוך 'דרשו').

זמני הדלקת נרות:

פרשת תצוה

כניסת השבת

17:16

צאת השבת

18:14

ר"ת 18:50

סוד נתינת ה"צדקה"

ממורינו ורבינו הרב חיים אבישלום הכהן זצ"ל

בורא עולם אומר למשה רבינו שיאסוף מעם ישראל תרומה לבניית המשכן, ויש לשאול מהו הלשון שנאמר בפרשת תרומה "ויקחו לי תרומה" היה צריך לומר "וינתנו לי תרומה"?

אלא שידוע מה שאמרו חכמים כי בצדקה, הנותן, יותר משהוא נותן, הוא מקבל. צדקה אין נותנים לזולת אלא לעצמו, "עשר בשביל שתתעשר" זהו "ויקחו לי תרומה" - בזה שתנתנו צדקה אתם תהיו בבחינת "ויקחו" לעצמכם. לכך רומזת התיבה "ונתנו" הנקראת ישר והפוך.

בעל ההפלאה מביא רמז נפלא בעניין זה באומרו כי במילוי האותיות במילה "ממון" נקבל שוב את מילת ממון אך בתוספת ו' [ממון] שאין לה כל משמעות אולם אם מורידים הו' דהיינו מחסרים מן הממון עבור צרכי צדקה, המילה "ממון" במילוי אותיות יוצרת את תוספת האות ו' [ממון] שפירושו עוד כסף!

ובספר "מתוק האור" הביא שהמילים "ויקחו לי תרומה" הן 821 בגימטריא דבר השווה למילים: "שפע ברכה והצלחה" 821.

גם אותיות "צדקה" לפי חילוף האותיות א"ת ב"ש יהפכו שוב למילה "צדקה" ודבר זה פלא, וכמו שאמרו בגמרא (כתובות טו:) מלח ממון חסר, פירוש הרוצה למלוח ממנו שיתקיים, יחסיר ממנו לצדקה, וכמו שערות האדם שכל שמרבים בגילוחן הן גדלות מהר יותר.

המשיל זאת ה"בן איש חי" לאדם שראה לראשונה בחייו איכר שהולך בשדה וזורק גרעיני חיטה על פני התלמים. אמר, איזה טיפש הוא, לוקח חיטים טובות ראויות למאכל וזורק אותם כך אבל האמת היא שכל גרעין וגרעין שנזרק הרי הוא יצמיח שבולת שלימה וייתן שפע גדול וזהו שאמר "זרעו לכם צדקה" כי הצדקה היא כמו זריעה והנותן פרוטה מקבל הרבה כנגדה.

רבינו האר"י הביא שבעת שנותן האדם צדקה זוכה לחבר את שם הויה ויכוון שהפרוטה היא כנגד אות י' וחמש אצבעותיו כנגד אות ה', כשפושט את היד זה כנגד אות ו' וחמש אצבעות ידו של העני הן כנגד אות ה' האחרונה, ואז כשנותן לעני יכוון לחבר את שם ה' עם ידו של העני.

יום כפור יום "צום" צעקה וידי מחילה.
קודם פורים "צום" צהלה ורינה מגילה.

יש שני חודשים בשנה, חדש תשרי בראשית השנה, וחדש אדר בסוף השנה, חודש תשרי ירח איתנים, בו נולדו שלושת אבות ראשונים, חדש אדר נולד בו אב בתורה אב בנביאים, אב בחכמים ונבונים, חדש תשרי במצוות הדה, שופר סוכה לולב עם שלושה מינים ובו הדס, וחדש אדר במצות הדה, מחצית השקל מקרא מגילה משלוח מתנות, ומתנות לאביונים בפקודת מרדכי ואסתר.

שני חדשים אלו יש בהם שני ימים טובים יום פורים וגם יום כפורים זה לעומת זה בענין יום כפורים בכך הדמיון.

אחי ורעי נא שלום, אם המצא ימצא אזה הבנין איזה דבר מאוס או טעות ויאמר הקורא חטא, אינו אלא טועה, אלא דון אותו לכף זכות.

בליל יום כיפור נדדה שנת הכהן גדול לעשות עבודה ביום בקדושה ובטהרה.
בליל פורים נדדה שנת המלך לעשות ביום למרדכי יקר וגדולה, ישראל נצולים מצרה לגאולה.

ביום כפור כהן גדול עוסק בגורל שני שעירים, אחד לה', ואחד לעזעזאל לעופות השמים.
בפורים המן הרשע הגדול עוסק בגורל, מרדכי לה' בתפלה ערב ובוקר וצהריים, המן הרשע לעזעזאל לעופות השמים.

ביום כיפור שני שעירים לכפר.
ביום פורים שני אביונים ומתנות לכפר.
ביום כפור המקטרג למעלה בקש להרוג ולאבד לישראל כל ימות השנה חוץ מיום כפורים.
בפורים המן המקטרג למטה בקש להרוג ולאבד לישראל (לא ימות כל השנה אלא) ביום פורים.

ביום כיפור לעמוד בהשכמה להתפלל בלב נשבר התפלה
בפורים לעמוד בהשכמה לקרוא בלב שמחה המגילה.

ביום כפור שתי פעמים לקרוא בתורה.
בפורים שתי פעמים לקרא המגילה ליהודים היתה אורה.

ביום כפור לקרוא בתורה מיתות הצדיקים בני אהרן בקול נמוך ובדמעה.
בפורים לקרוא במגילה מיתות הרשעים בני המן בקול גדול בגילה ורינה.

ביום כפור האוכל ושותה בתשעה נחשב לשני ימים צום כפורים.
בפורים שני ימים אוכל ושותה נחשב מצוה כצום יום כפורים.

ביום כפור חיוב בחמישה עניים זקנים עם נערים.
בפורים חיוב להודות ולהלל בחורים גם בתולדות על הניסים גם לאכול ולשתות בכל כלי זמרים.
חיוב ב-5 שמחות קריאת מגילה, משלוח מנות, מתנות לאביונים, סעודת פורים וחיוב לבסומי.

ביום כפור כפור לחיים גם כפור למתים.
בפורים משתה ושמחה לעשירים גם אך לעניים כמתים.

עונש ושתי המלכה - "אחר הדברים האלה כשך חמת המלך אחשורוש זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה" כשם שעשתה כך נגזר עליה במידה כנגד מידה שהייתה מענה את בנות ישראל ועושה בהם מלאכה בשבת כשהם ערומות כיון שהיו תופרים בגדי זהב והייתה מפחדת שיגנבו לה מזהבה לכן הייתה מענה אותו לתפור לה מלאכה בלי לבוש, ולכן קיבלה עונש לבוא לסעודה כשהיא ערומה ועל ידי כך נהרגה.

סוד ושתי המלכה - בספר גלגולי נשמות גילה המקובל האלקי הרמ"ע מפאנו זיע"א שתיקונה של ושתי היה מידה כנגד מידה והוא על פי מעשה הידוע שמובא במדרש: מעשה היה בישראל אחד שהיה לו פרה אחת חורשת, נתמעטה ידו ומכרה לגוי אחד, וכשלקחה הגוי חרש עמה כל ימי החול, אך בשבת היא לא הסכימה לחרוש ורבעה, היה הולך ומכה אותה ואינה זזה ממקומה כיון שראה כך הלך אותו הגוי ליהודי ואמר לו טול פרתך, תראה כמה אני מכה אותה ואינה זזה ממקומה. אותו ישראל הבין שבשביל שהייתה למודה לנוח בשבת אצלו לכן לא רצתה לעבוה, לחש באזונה: פרה! פרה! את יודעת שברשותי היית חורשת בימי החול ובשבת היית נחה כיון שאת עכשיו ברשות הגוי בבקשה ממך עמדי ועשי את מלאכתך וראה זה פלא מיד עמדה וחרשה, ראה אותו הגוי ואמר לו איני מניחך עד שתאמר לי מה לחשת באזוני הפרה, שמא מעשה להטים יש כאן? התחיל אותו יהודי מפייסו ואמר לו לא כישוף עשיתי אלא כך וכל הסחתי לה באזוניה ועמדה וחרשה, מיד נתירא הגוי ואמר: ומה אם פרה שאין לה לא שיחה ולא דעת, בכל זאת הכירה את בוראה, אז קל וחומר אני, שיצרני בוראי בדמותו ונתן בי דעת איני הולך ומכיר אותו? מיד נתגייר וזכה לתורה והיו קוראים שמו יוחנן בן תורתה.

וגילה הרמ"ע מפאנו שהכריחה בנות ישראל שהמלכה ושתי נתגלגלה באותה פרה שמכר החסיד ולא הייתה רוצה לחרוש בשבת כתיקון על כך לעשות מלאכה בשבת ואותו גוי שנתגייר על ידי זה הוא גלגול אחשורוש וזה היה תיקונו.

לשון הרע שדיבר המן - המן דיבר לשון הרע וכך אמר לאחשורוש: ישנו עם אחד ששונא את המלך הם אוכלים ושותים ואומרים עונג שבת, עונג יום טוב והם מכניסים פחת בממונו של עולם, כל שבעה ימים יש להם שבת, וכל שלושים יום ראש חודש, בניסן אומרים פסח, בסיון אומרים עצרת, בתשרי אומרים ראש השנה וצום כיפור, חג סוכות, אמר לו אחשורוש: כך הם מצווים בתורתך, אמר לו המן: אילו היו משמרין את מועדיהם ומועדינו יפה היו עושין, אלא שמבזים מועדיך, "ואת דתי המלך אינם עושים" שאין שומרים לא קלנדרס ולא סטרנליא. אמר לו הקדוש ברוך הוא: רשע! אתה מפיל עין רעה במועדיהם, הרי אני מפילך לפנייהם ומוסיף להם מועד אחד על מפתך זה ימי הפורים, ועוד שכל ימים טובים עתידים ליבטל וימי הפורים לא יבטל לעולם.

הרג בגתן ותרש - שני סריסי המלך אחשורוש חשבו להרוג את המלך ועל ידי שגילה מרדכי את אוזני אסתר נמצא הדבר ונתלו במידה כנגד מידה.

מרדכי מתהלך בבית הנשים - במדרש נאמר: "ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לשאול את שלום אסתר" - שלא יעשו בה כשפים, אמר רב יעקב בר אחא אמר לו הקדוש ברוך הוא: אתה דורש שלום נפש אחת - סופך לדרוש שלום אומה שלימה ככתוב על מרדכי "דורש טוב לעמו ודובר שלום לכל זרעו".

ביום כפור עומדים בבגדים לבנים כמו מלאכים.
בפורים עומדים והולכים בבגדים שחורים ופרצופים כמשחיתים.
ביום כפור תשובה וצדקה מעבירים את רוע הגזרה.
בפורים נהפכו פניהם של שונא ישראל כשולי קדרה.

ביום כפור אינו מכפר עד שירצה את חברו.
בפורים אינו שבחו לספר עד שירצה את חברו לביסומי עמו כמו רבא ור' זירא.

ביום כפור כהן הגדול בפנים מתפלל תפלה קצרה שלא להבעית ישראל העומדים בעזרה.
ביום פורים מרדכי יצא בתוך העיר ויזעק צעקה גדולה ומרה להבעית ישראל הנתונים בצרה.

ביום כפור כהן הגדול יצא לפני מלך מקדש קדשים בלבוש בוץ וארגמן ועשה יו"ט לאהוביו בשמחה.
ביום פורים מרדכי יצא מלפני המלך מלובוש מלכות והעיר שושן צהלה ושמחה.

ביום כפור משה רבינו קבל לוחות אחרונים ונמחלו לישראל עון עגל עבודה וזה.
ביום פורים קימו וקבלו היהודים ונמחלו לישראל עון הצלם עבודה וזה של נבוכדנצר בבקעת דורא.

ביום כפור נימול אברהם וכל אנשי ביתו ועשו גרים.
ביום פורים רבים מהעמים מתייהדים על ידי מרדכי ונעשו גרים.

ביום כפור נכתבין ונחתמין בספר חיים טובים.
ביום פורים נכתבין ונחתמין לרחוקים ולקרובים.
ביום כפור ויקח אברהם את האיל תחת יצחק לעולה.
ביום פורים ויקח מרדכי תחת הכבש את המן לעולה אשר לעץ תולה.

ביום כפור לפום צערה אגרא.
ביום פורים לפומי רבנן וקניס חייא וחמרא.

ביום כפור קטיגור נעשה סניגור.
ביום פורים קטיגור (המן הרשע) נעשה לנבלה ופגה.

ביום כפור בתפלה מחה פשעינו אבינו שבשמים.
ביום פורים קוראים בתורה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים.

בראשי תיבות "אמחה" רמוזים 4 הגואלים של ישראל:
אהרון משה חור עם השכינה - בגאולה ראשונה אסתר מרדכי חרבונה עם השכינה - בגאולה שנייה אליהו משיח ח נסיכים עם השכינה - בגאולה אחרונה.

(בשם ר' שלמה חזן זצ"ל ספר "בנין שלמה" שנת תקמ"ב מתוך סדרת החוברות בשמי אליהו להגאון רבי שלמה אבוקסיס שליט"א)

מרדכי לא השתחוה - כל עבדי המלך היו משתחוים להמן ומרדכי לא השתחוה וכשארמו עבדי המלך מדוע אתה עובר את מצות המלך לא שמע אליהם והמשיך לאחוז בדרכיו ומידה כנגד מידה כיוון שלא שמע אליהם זכה מרדכי "ששמעו הולך בכל המדינות".

רדיפת המן אחר הכבוד - המן הרשע חייב את כל מי שרואהו שיכרע ושתחוה לו אפיים ארצה, ובכל זאת אמר כל הכבוד הזה לא שווה לי בכל עת שאני רואה את מרדכי היהודי יושב בשער המלך ולא כורע ולא משתחוה לי, ובגלל שרדף אחר הכבוד הכבוד ברח ממנו וחייב אותו אחשוורוש להרכיב את מרדכי היהודי ברחוב העיר ולקרוא לפניו בקול ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו.

המן נתלה על העץ - במידה כנגד מידה המן נתלה על אותו העץ שהכין למרדכי היהודי, וכתוב במדרש שכאשר הכין את העץ מדד עצמו על העץ להראות לעבדיו איך יתלה את מרדכי, השיבתו בת קול: "לך נאה העץ, מתוקן הוא לך מששת ימי בראשית, ועוד המן התגאה וחשב שהוא נישא וגבוה מעל כולם, על כן מידה כנגד מידה נתלה על עץ גבוה ואכן מרחף ועומד הוא גבוה מעל כולם... תלוי!

עונש המן - מה שחשב המן לעשות ליהודי בא עליו כמו שכתוב במגילה "ישבו מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על ראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ", ועוד המן חשב להרוג את היהודים ביום אחד ושללם לבזו ועל כן ממש באותו יום שנתלה ניתן ביתו למרדכי היהודי ולאסתר המלכה. ולכן היהודים עשו בשונאייהם כרצונם כפי שזממו לעשות בהם כרצונם.

עשרת בני המן - כתב השולחן ערוך שצריך לקרוא את עשרת בני המן בנשימה אחת, להודיע שכולם נהרגו ונתלו כאחד, מכיוון שהמן רצה להרוג את כל היהודים ביום אחד מידה כנגד מידה נתלו בניו ביום אחד, ומכיוון שמחשבת בניו גם היא הייתה רעה כנגד ישראל ורצו כולם כאחד את רעת בני ישראל על כן נתלו כולם ביום אחד וברגע אחד.

בית המן ניתן למרדכי היהודי - בספר מעם לועז כתב שלפני שתלו את המן נתן המלך לאסתר את ביתו ואת כל נכסיו, כדי שיראה המן בעצמו שלא עמד לו כל כספו וזהבו ואין לו שליטה עוד בכל זה ולא בבניו, וזהו מידה כנגד מידה, מאחר שכתב האגרות זמן רב קודם המועד כדי שהיהודים ירגישו באימת המות, לכן אף נגזר עליו עינויים כאלו, שיראה כל טובו ובניו כשיד אחריים שולטת בהם, ועוד המן רצה שמרדכי יהיה תלוי בביתו וסופו שהוא היה תלוי בביתם של אסתר ומרדכי.

משלוח מנות ומתנות לאבינונים - המן אמר על היהודים "ישנו עם אחד מפורז ומפורד בין העמים דתיהם שונות מכל עם" כנגד זה אסתר אמרה למרדכי היהודי "לך כנוס את כל היהודים, ולכן נצטוונו לעשות משלוח מתנות ומתנות לאבינונים שמרבים את האהבה והאחדות בעם ישראל.

מעלת ההתבוננות הפנימית על מאורעות העולם

מובא בגמרא (מגילה ז) כשאמא של אסתר הייתה הרה מת אביה, וכאשר ילדתה מתה אמה. ויש להבין כיצד קשור פרט זה לנס המגילה, ואיזו חשיבות יש לעובדה זו שאביה הסתלק בטרם לידתה, ואמה מיד כשילדתה? אלא ההשגחה עליונה סיבבה שאסתר תהיה יתומה מאב ואם, כי לולי זה לא הייתה היא יכולה להביא את הישועה. כתב רבי יהונתן אייבשיץ זצ"ל שכל כוחו של עשו והבאים אחריו הוא בזכות הכבוד המופלג לאביו, שהרי כיבד אותו בצורה יוצאת מן הכלל. והאפשרות להכניע כוח סגולי זה נתונה רק למי שעבר אותו במצווה יקרה זו. מה עשה הקב"ה? סיבב שאסתר תהיה מגיל קטן ללא הוריה, וברור שפעמימה בקרבה תשוקה עצומה לכבדם אם היה ביכולתה לעשות כן, וכל מי שמצטער על מצוה ואנוס הוא מלקיימה מעלה עליו הכתוב כאילו קיימה בתכלית ההידור והשלימות, נמצא איפוא שמעלת אסתר במצווה זו הייתה גבוהה יותר מזו של עשיו, ועל כן היה בכוחה למגר זכותו ולגאול את ישראל מהמן שבא מכוחו. נראה לבאר באופן נוסף: הקדוש ברוך הוא הכין בזה את נס המגילה, שהרי הטעם שאסתר נבחרה להיות המלכה, היה כדי לבטל לבסוף את גזירת המן, ואם המן היה יודע

מאיזה עם אסתר היה מסתיר ממנה את הגזירה, וכיון שלא ידע מאיזה עם היא, ובחושבה שהיא מעמלק' לא הסתיר ממנה מאומה, וכל זה התאפשר רק כאשר אסתר אינה מגדת את עמה ואת מולדתה. והנה איך אסתר תוכל להסתיר כל כך הרבה זמן את מולדתה ואת עמה, הכין הקדוש ברוך הוא עצה נפלאה, עשה אותה יתומה מאב ואם מאז שנולדה, וכאשר ישאלנה אחשוורוש על עמה ומולדתה תתנצל ותאמר שאיננה יודעת מאומה, שהרי מעולם לא היו לה אב ואם שסיפרו לה על כך. הרי לנו לימוד נפלא, הנה, כאשר נולדה אסתר יש לשער שכל השומע על הטרגדיה הנוראה, היותה יתומה מאב ואם, ובכל מהלך חייה לא תזכה לאהבת הורים, נשבר ליבו בקרבו והתמלא רחמים על התינוקות המסכנה והאומללה, וסביר להניח שהיו אנשים ששאלות נוקבות פיעמו בקרבם מדוע עשה ה' כך מה חטאה ופשעה של אותה תינוקת שבגינם מגיעים לה ייסורים כה קשים.. היכן טובו וחסדו של ה' יתברך וכו' וכו' אך כאשר רואים את המהלך השלם של הסיפור במבט מקיף, נוכחים לדעת שהכל היה לטובה עבור ישועתם של ישראל.

מספרים שאל מרן הרב שך זצ"ל הובא ילד יתום מאב ואם על מנת שישוחח עמו ויחזקו בשעתו הקשה, אמר לו הרב שך במה אוכל לנחמך על הצרה הנוראה, שפקדה אותך, אף אותי פקדה יתמות בגיל צעיר ויודע אני את שבליבך, אך אספר לך סיפור שיוכל לחזק אותך. בהיותי בישיבה, הנוהג היה שבחורים המצוינים בהגיעם לגיל הנישואין, היו מקבלים מהמחותן "סידור מלא", וכל אחד שחזר מהאירוסין היה נשאל כלום מה הבאת איתך? אמנם אני בשעה שהתארסתי לא קיבלתי דירה, באותה שעה יצעו לי חברי שאעזוב שידוך זה ואחפש שידוך אחר, הרי בחור בעל שם כמון ודאי שראוי לו לקבל "סידור מלא", ועוד כיצד תסתדר ללא דירה? אך הבנתי ששידוך זה מן השמים הוא ולכן לא ביטלתי, והנה, הגיעו שמועות על פרוץ מלחמה עולמית, ומכיון שלא הייתה ברשותי דירה וגרתי בשכירות, לא הוקשה עלי לנטוש את מקומי ולעלות לארץ ישראל, אך חברי שגרו בדירה משלהם התקשו ביותר לעזוב את דירתם ורכושם, ונשארו לגור בפולין וסופו של דבר הם נספו בשואה על ידי הצורר הנאצי ולא נותר מהם זכר, רק אני נשארתי בחיים!... המשיך הרב שך זצ"ל בתבונה מדהימה, לו היו שואלים אותי או כל בחור אחר באותה עת, האם לקבל מקום מגורים זה דבר טוב, ללא ספק היה מענה כולם בפיהם, אין דבר טוב יותר מכך, אולם עתה התברר למפרע שאי קבלת דירה היה הדבר הטוב ביותר! אמר "הסבא מקלם" רבי שמחה זיסל זיו זצ"ל כתוב בפסוק: "בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחולמים" (תהלים קכו) לא כתוב 'נהיה כחולמים' אלא "היינו" בלשון עבר פירושו: כאשר יש לאדם צרה, חלילה כשנחלץ ממנה ויוצא אל המרחב הוא ניצל רק מכאן ולהבא, אך כלפי העבר מילאה אותו צרתו בדאגה ואנחה, אך לעתיד לבוא יתברר כי כל המאורעות שעברנו בבחינת הם היינו כחולמים - "חלמנו שאופפים אותנו צער ואנחה, אך האמת תורה דרכה שהצרה עצמה היתה טובה מאין כמותה! דבר נפלא כתב הצ"ח: המשנה (בסוף מסכת ברכות) אומרת שלעתיד לבוא לא יברכו 'ברוך דיין האמת' כי אם 'ברוך הטוב והמטיב'. ומסביר הוא שאותם מקרים שעליהם נאמר "ברוך דיין האמת" עליהם בעצמם נשוב ונברך לעתיד ברכת 'הטוב והמטיב' - כי עין בעין נחזה שעניינם הכולל היה לטובה!

מובא בגמרא (מגילה ז) שאסתר שלחה לחכמים שיכתבו את מאורע הנס לדורות הבאים. ולכאורה לא מובן הדבר, וכי חיפשה אותה צדקת כבוד ויקר - תהילת עולם לדורות חס ושלום?

וביאר שהנה אסתר הייתה בשפל המצב בהיותה יתומה מאב ומאם, ובדרך הטבע היה נראה שתמיד תיותר בנמיכות אך לבסוף הצליח ה' דרכה, ועוטרנה בנזר מלכות פרס ומדי, והצילה את כלל ישראל ממות לחיים, וזאת רצתה להודיע לבני ישראל לדורותיהם לבל יתיאשו לעולם, ויתחזקו בכל מצב שהוא אף אם נראה הוא כלאחר יאוש. כי אדרבה על ידי הקושי ניתן להתעלות ולהעפיל לראש ההר!

ובמדרש (אסתר רבה ז) אמרו: אמר להם הקדוש ברוך לישראל אתם בכייתם ואמרתם בזמן חורבן בית המקדש (איכה ה, ג) "יתומים היינו ואין אב", חייכם אף הגואל שאני עתיד להעמיד לכם ממדי [פרס] לא יהיה לו אב ואם, וזהו מה שכתוב (אסתר ב, ז) "כי אין לה אב ואם".

זמני תפלות לחג פורים ושבת פרשת "תצוה" – "שבת זכור"

יום חמישי תענית אסתר י"ג אדר (25/2)

- 17:00 ..... תפלת מנחה (ספר תורה וברכת כהנים) – שני מניינים
- 17:25 ..... תפלת ערבית
- 17:40 ..... קריאת המגילה שני מניינים
- 18:00 ..... כיבוד קל ושתייה חמה
- 18:10 ..... חלוקת שקיות ממתקים לילדים החמודים

יום שישי חג פורים י"ד אדר (26/2)

- 6:00 ..... תפלת שחרית (קורבנות)
- 7:30 ..... תפלת שחרית (קורבנות) – שני מניינים
- 8:15 (משוער) ..... קריאת המגילה שני מניינים
- 17:16: **כניסת השבת** | 18:14: **יציאת השבת**
- 17:16 ..... מנחה לערב שבת (שני מניינים)
- 18:00 משוער ..... ערבית ליל שבת

שיעורי תורה ליל שבת

- 20:45 – 21:45 ..... שיעור מאת הרב דרייפוס שליט"א בהלכה ובאגדה
- 21:45 – 23:00 ..... שיעור בגמרא מפי הרב אפרים פישהוף שליט"א

תפלות ביום שבת ט"ו אדר (27/2)

- 6:30 ..... תפלת שחרית (מנין ראשון)
- 7:30 ..... תפלת שחרית (מנין שני - שני מניינים)
- 13:00 ..... תפלת מנחה (מנין ראשון - שני מניינים)
- 16:45 ..... תפלת מנחה (מנין שני - שני מניינים)
- 18:14 ..... תפלת ערבית למוצאי שבת והבדלה

שיעורי תורה בשבת ט"ו אדר (27/2)

- 9:00 ..... שיעור "בן איש חי" - מאת הרב מרדכי בצרי שליט"א
- 12:00 ..... שיעור בספר "טללי חיים" - מאת הרב דוד והבה שליט"א
- 12:30 ..... שיעור בהלכות הרב "בן איש חי"
- 12:30 ..... תהילים ומשניות לילדים בנים / בנות הרב אליהו קצב שליט"א
- 13:30 ..... שיעור הלכות "שבת" מאת הרב עופר בן דוד שליט"א
- 14:00 ..... שיעור גמרא "ברכות" מאת הרב עופר בן דוד שליט"א
- 15:45 ..... שיעור תורה מפי הרב נפתלי עובדיה שליט"א
- 17:30 ..... שיעור בזמן סעודה שלישית מאת הרב שלמה בצרי שליט"א
- 18:30 ..... **אבות ובנים - ופעילות לבנות**
- 20:30 ..... שיעור מיוחד לצעירים עם הרב שלמה בצרי שליט"א – מלווה מלכה

פורים שמח - ושבת שלום ומבורך

בית הכנסת המרכזי "בית יוסף" | רח' גלבוע 11 גבעתיים | טלפון: 054-4843340 | מייל: b544862@gmail.com

לקראת חג הפורים הכנת משלוחי מנות לחלוקה לתושבי גבעתיים והסביבה וילדי בית הכנסת

מדרשה ופעילות עם צעירי גבעתיים

מידי מוצאי שבת 20:30 | ראשון 18:00 | שלישי 20:00

יעמדו על הברכה

התורמים: לרפואה שלימה: אידית דובה בת אלקה רות הי"ו	לעילוי נשמת רבינו: הרב חיים אבישלום בן בלנקא זצוק"ל ת.נ.צ.ב.ה	לעילוי נשמת: האישה הצנועה מרת פנינה בת בלנקא ז"ל ת.נ.צ.ב.ה	לעילוי נשמת: הרבנית צפורה בת טובה ע"ה ת.נ.צ.ב.ה	לעילוי נשמת: וילט טוינה בת תפחה ודוד ז"ל נפטרה י"ח תמוז תש"פ שלמה טוינה בן דבורה ודוד ז"ל נפטרו ט"ו אלול תש"פ ת.נ.צ.ב.ה	לעילוי נשמת: וילט טוינה בת תפחה ודוד ז"ל נפטרה י"ח תמוז תש"פ שלמה טוינה בן דבורה ודוד ז"ל נפטרו ט"ו אלול תש"פ ת.נ.צ.ב.ה	להנצחות ולהקדשות במייל: b544862@gmail.com :sms-b 054-4843340